Research article

Available in: http://jips.ippi.ac.ir

Iran. J. Polym. Sci. Technol. (Persian), Vol. 35, No. 2, 127-138 June-July 2022 ISSN: 1016-3255 Online ISSN: 2008-0883 DOI: 10.22063/JIPST.2022.3107.2134

Estimation and Optimization of Physical Properties of Electrospun PLGA Nanofibrous Mat

Fatemeh Zamani^{1*}, Mohammad Amani-Tehran², Masoud Latifi²

 Hazrat-e Masoumeh University, Postal Code 3736175514, Qom, Iran
Department of Textile Engineering, Amirkabir University of Technology, P.O. Box 15875-4413, Tehran, Iran

Received: 1 February 2022, Accepted: 30 August 2022

ABSTRACT

Here Solution Sol

Methods: Poly(lactic-glycolic acid) was used to produce nanofibrous mats. After the determination and optimization of the electrospinning process factors, which influence the structural properties of nanofibrous mats, 18 types of mats were prepared. Considering the combined effect of three electrospinning factors, including solution concentration, humidity and collector linear speed, RSM and regression methods were used to optimize and model the relationship between variables and mat properties, respectively.

Findings: Based on the mathematical relationships between the input factors and the structural characteristics of the mat, it can be revealed that the concentration is the most effective factor on the fiber diameter and mat porosity, and the collection speed is the most effective factor on the fiber porosity. According to the RSM models, the optimized values for the initial factors of concentration, humidity and collection speed based on the model designed for fiber porosity are 2% (w/v), 45% and 0.4 m/s, and based on the model designed for mat porosity are 3% (w/v), 45% and 2.4 m/s, respectively. The predicted optimized values of fiber porosity and mat porosity are 0.342% and 0.989%, respectively, which are not much different from the experimental values obtained from these points. The nanofibrous mat introduced by each of these models has created the most porosity.

(*)To whom correspondence should be addressed. E-mail: fzamani@hmu.ac.ir

Please cite this article using:

Zamani F., Amani-Tehran M., Latifi M., Estimation and Optimization of Physical Properties of Electrospun PLGA Nanofibrous Mat, *Iran. J. Polym. Sci. Technol. (Persian)*, **35**, 127-138, 2022.

Keywords:

nanofibrous mat, electrospinning, physical properties, optimization, estimation of mathematical relations

تخمين و بهينه سازی خواص فيزيکی لايه نانوليفی الکتروريسی شده بر پايه پلی(لاکتيک-گليکوليک اسيد) (PLGA)

فاطمه زمانی*'، محمد امانی تهران'، مسعود لطیفی ٔ

۱- قم، دانشگاه حضرت معصومه (س)، کد پستی ۳۷۳۶۱۷۵۵۱۴ ۲- تهران، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، دانشکده مهندسی نساجی، صندوق پستی ۴۴۱۳–۱۵۸۷۷

دریافت: ۱۴۰۰/۱۱/۱۲، پذیرش: ۱۴۰۱/۶/۸

مقاله پژوهشیی

دسترس پذیر در نشانی: http://jips.ippi.ac.ir

مجله علوم و تکنولوژی پلیمر. سال سیوچهارم، شماره ۲، صفحه ۱۳۸–۱۲۷، ۱۴۰۱ ISSN: 1016-3255 Online ISSN: 2008-0883 DOI: 10.22063/JIPST.2022.3107.2134

چکيده

فرضیه: خواص فیزیکی لایه نانولیفی الکتروریسی شده اثر بسزایی بر رفتار لایه در برهمکنش با سطوح دیگر و نیز بر کارایی آن در کاربردهای مختلف دارد. بنابراین تعیین و پیشبینی این خواص ساختاری با استفاده از عامل های کنترل پذیر در فرایند الکتروریسی اهمیت ویژه ای خواهد داشت. بر این اساس در این پژوهش با استفاده از روابط ریاضی هر یک از خواص ساختاری لایه نانولیفی شامل تخلخل لایه، قطر و تخلخل الیاف تخمین زده شد. همچنین با استفاده از روش سطح پاسخ، یک مدل آماری برای پیش بینی و بهینه سازی عامل های ورودی و مقدار تخلخل لایه و لیف ارائه شد. روش ها: برای تولید لایه های نانولیفی از پلی (لاکتیک – گلیکولیک اسید) استفاده شد. پس از تعیین و بهینه سازی مجموعه عوامل اثرگذار فرایند الکتروریسی بر خواص ساختاری لایه، هجده نوع لایه نانولیفی تهیه شد. با در نظر گرفتن اثر ترکیبی سه عامل الکتروریسی شامل غلظت محلول، سرعت خطی جمعکننده و رطوبت محیط، از روش سطح پاسخ برای بهینه سازی و از رگرسیون به منظور مدل سازی و تعیین رابطه بین متغیرها استفاده شد.

یافتهها: در بررسی روابط ریاضی حاصل بین عاملهای ورودی و مشخصههای ساختاری لایه میتوان بیان داشت، غلظت محلول مؤثرترین عامل بر قطر الیاف و تخلخل لایه است و سرعت جمعکننده مؤثرترین عامل بر تخلخل الیاف است. در بررسی مدلهای سطح پاسخ، مقادیر بهینه عاملهای اولیه بهترتیب برای غلظت محلول، درصد رطوبت محیط و سرعت جمعکننده بر اساس مدل طراحی شده تخلخل لیف، بهترتیب عبارت از w/w ٪۲، ٪۵۴ و m/s و m/۶ هستند و بر اساس مدل طراحی شده تخلخل لایه، عبارت از w/w ٪۳، ٪۵۴ و ۲/۴ هستند. مقدار پاسخ بهینه پیش بینی شده برای تخلخل لیف و تخلخل لایه نیز بهترتیب عبارت از ۲/۳ /۰ هستند. مقدار پاسخ بهینه پیش بینی شده با مقادیر تجربی حاصل از این نقاط ندارند. لایه نانولیفی معرفی شده به کمک هر یک از این مدل ها، بیشترین تخلخل را ایجاد کرده است. واژههای کلیدی

لایه نانولیفی، الکتروریسی، خواص فیزیکی، بہینهسازی، تخمین روابط ریاضی

fzamani@hmu.ac.ir

*مسئول مكاتبات، پيامنگار:

مقدمه

لايههاي نانوليفي الكتروريسي شده بهدليل خواص منحصربهفرد و ویژهای که دارند، مانند نسبت سطح به حجم زیاد، منافذ کوچک و درصد تخلخل زیاد در زمینههای بسیاری مانند زیستپزشکی، فرايندهاي صافش، كامپوزيتهاي تقويت شده، حسگرها و پيل سوختي مطالعه و استفاده شدهاند. خواص ساختاري لايه هاي الكتروريسي شده اثر بسیاری بر خواص لایه استفاده شده در این کاربردها دارد [۳-۱]. خواصي مانند تخلخل لايه، قطر، تخلخل و آرايشيافتگي الياف که می تواند تعیین کننده مقدار کارایی لایه نانولیفی در کاربردهای بیانشده باشد. بنابراین کنترل و تخمین این ویژگیها همچنین بررسی رابطه آنها با متغیرهای تنظیمپذیر در فرایند الکتروریسی می تواند اهمیت ویژهای داشته باشد [۴۵]. درباره خواص فیزیکی و مکانیکی لازم برای طراحی و ساخت لایههای نانولیفی میتوان مطالعات انجامشده را به چند بخش شامل بررسی اثر اندازه قطر الیاف [۶،۷]، بررسی اثر آرایشیافتگی [۸] و بررسی اثر تخلخل [۹] بر كارایی لایه در كاربردهای مختلف، تقسیمبندی كرد. قطر الیاف بر خواص مختلفي از لايه نانوليفي مانند درصد تخلخل، اندازه منفذ و سطح مؤثر اثرگذار است. در پژوهشی در زمینه نانوالیاف مشاهده شد، با افزایش قطر لیف، متوسط اندازه منفذ لایه افزایش می یابد، درحالی که درصد تخلخل بین ۸۴ و ٪۸۹ ثابت باقی میماند [۱۰]. در مطالعه دیگری با بررسی اثر هم زمان قطر و تراکم جرمی بر تخلخل لايه الكتروريسي شده مشاهده شد، لايه هاي الكتروريسي شده از میکروالیاف با تراکم لیفی کم، درصد تخلخل و اندازه منفذ بیشتری دارند [۱۱].

پژوهشهای متعددی نیز درباره آرایش یافتگی الیاف الکتروریسی شده برای کاربردهای متعدد انجام شده است. با وجود اثر این ویژگی بر سایر خواص لایه، همواره بیشترین اثر را بر رشد یکسو و هم جهت یاختهها با الیاف در موضوع مهندسی بافت و نیز بر بهبود خواص مکانیکی لایه در یکسو در بحث تولید کامپوزیتها و مهندسی بافت داشته است. نظر پژوهشگران درباره چگونگی اثر آرایش یافتگی بر مقدار تکثیر و تمایز یاختههای مختلف متفاوت است، اما نتایج یکسانی درباره رشد و کشیدگی یاختهها به ویژه یاختههای عصبی در راستای الیاف موازی داربستها مشاهده شده است [۸،۱۲،۱۳].

اندازه منافذ، درصد تخلخل و سطح مؤثر مناسب نیز به عنوان عاملهای مهمی در طراحی لایه های نانولیفی به شمار می آید و می توانند اثر بسیار زیادی بر خواص لایه نانولیفی و در نهایت کارایی آن برای کاربردهای مختلف مانند صافش و نیز در داربست های مهندسی بافت داشته باشند. اندازه بهینه منفذ برای صافش سیال های

مختلف و نیز برای چسبندگی، تکثیر و مهاجرت انواع یاختهها یکسان و ثابت نیست و از ۳۵ ۵ تا ۵۹۰ متغیر است [۱۶–۱۴]. Kovacina و همکاران [۱۶] بیان کردند، چسبندگی، پخش و تکثیر یاختههای فیبروبلاست بر سطح داربستهایی با تخلخلهای متفاوت انجام می شود، اما نفوذ و مهاجرت یاخته به داخل ساختار داربستها فقط برای داربستهای با تخلخل بیشتر امکانپذیر است. زمانی و همکاران [۹] در تنظیم و بهینهسازی تخلخل داربست، اثر تخلخل را بر رشد یاخته بررسی کردند. در نهایت رشد بهینه یاخته عصبی برای داربست نانولیفی الکتروریسی شده با تخلخل ٪۹۶ و اندازه منافذ برای داربست نانولیفی الکتروریسی شده با تخلخل ٪۹۶ و اندازه منافذ

در بسیاری از مطالعات که رابطه بین عامل های الکتروریسی و خواص لایه نانولیفی بررسی شده، فقط اثر یک عامل در یک زمان در آزمایش ها مدنظر قرار گرفته است. بهعنوان مثال، رابطه بین سرعت تغذیه و قطر الیاف الکتروریسی شده یا تعیین رابطه فاصله ریسندگی (فاصله نازل تا جمع کننده) و قطر الیاف بررسی شده است. در این میان گاهی نتایج متناقضی از سوی پژوهشگران درباره نقش عامل های ریسندگی بر قطر الیاف نیز گزارش شده است [۷۲]. پس از آن پژوهشگران اثر همزمان دو یا چند عامل الکتروریسی را بر یک متغیر هدف ارزیابی کردند. در این راستا مطالعات گستردهای درباره قطر الیاف برحسب عامل های فرایند الکتروریسی انجام شده است [۰۲–۱۸].

پژوهشگران در پژوهشی درباره نانوالیاف الکتروریسیشده پلیآکریلونیتریل-کربن، با استفاده از روش سطح پاسخ response). surface methodology, RSM) رابطه بين متوسط قطر و انحراف معيار قطري نانوالياف (nm-۲۰۰ nm) و عامل هاي الكتروريسي (غلظت محلول و ولتاژ) را مدل كردند. نتايج نشان داد، فقط غلظت محلول بر قطر و انحراف معيار آن اثر معنادار دارد [٢١]. اميرعليان و همكاران [٢٢] نيز به نتيجه مشابهي درباره توليد نانوالياف ابریشم (۸۰–۲۱۰ nm) دست یافتند. رابطه قطر نانوالیاف با سایر عاملهای فرایند نیز با روشهای مختلف بررسی شد، ضیابری و همکاران [۱۸] با استفاده از روش سطح پاسخ، رابطه قطر نانوالیاف پلی(وینیل الکل) و چهار عامل فرایند الکتروریسی شامل غلظت، ولتاژ، فاصله ریسندگی و سرعت تغذیه را بررسی کردند. نصوری و همكاران [۲۳] با استفاده از روش سطح پاسخ رابطه بین قطر نانوالياف پلی(وينيل پيروليدن) و عاملهای الکتروريسی (ولتاژ، فاصله ریسندگی، غلظت محلول و نوع حلال) را مدل کردند. Bae و همکاران [۲۴] نیز با استفاده از این روش، اثر عامل های الکتروریسی شامل غلظت ليتيم كلريد، غلظت پلياتر سولفون، سرعت تغذيه و فاطمه زمانی و همکاران

فاصله ریسندگی را بر قطر الیاف پلیاتر سولفون بررسی کردند. دادرس و همکاران [۲۵] با استفاده از عاملهای ولتاژ، غلظت محلول و نسبت ترکیب ابریشم-ژلاتین، قطر الیاف و تخلخل لایه را با روش RSM و روش گروهی کنترل دادهها (GMDH) مدلسازی و مقایسه کردند.

بر اساس مطالعات انجام شده، اکثر پژوه شگران از میان خواص فیزیکی لایه نانولیفی، فقط مدلسازی و بهینه سازی قطر الیاف را بر حسب عامل های فرایند الکتروریسی بررسی کردند، همچنین برخی از خواص فیزیکی لایه برای کاربردهای مختلف مانند مهندسی بافت به طور جداگانه بررسی شده اما به اثر همزمان آنها توجهی نشده است. بدین ترتیب در این پژوه ش سعی شد تا با در نظر گرفتن همزمان مؤثر ترین متغیرها درباره ساختار فیزیکی لایه نانولیفی و تولید آن، با استفاده از روابط ریاضی هر یک از مشخصه های ساختاری لایه نانولیفی و بهینه سازی برخی از آنها با استفاده از عامل های مستقل الکتروریسی تخمین زده شود.

تجربى

مواد

از پلی(لاکتیک-گلیکولیک اسید) (PLGA, LA/GA:۱۵/۸۵) ساخت شرکت Boehringer Ingelheim، کلروفرم، دیمتیلفرمامید، دیکلرومتان و استون محصول شرکت Merck استفاده شد.

دستگاههاوروشها

تهيه لايههاي نانوليفي باروش الكتروريسي

در تهیه لایه نانولیفی پلی(لاکتیک-گلیکولیک اسید) (PLGA)، ابتدا برای بهدست آوردن غلظت بهینه محلول، درصدهای وزنی مختلف از PLGA در حلالهای مختلف تهیه و الکتروریسی شد. سپس، درصدهای حجمی مختلف از مخلوط کلروفرم با دیمتیل فرمامید، دیکلرومتان و استون، تهیه و الکتروریسی شد. پس از بررسی شرایط الکتروریسی و عکسهای SEM، حلال کلروفرم به عنوان حلال بهینه انتخاب شد. فاصله ریسندگی و ولتاژ مناسب نیز برای هر یک از محلولها با غلظت ۱، ۲، ۳ و ۴ وزنی-حجمی بهترتیب ۱۰، ۱۰ و معدولها با فاطت ۱، ۲، ۳ و ۴ وزنی-حجمی بهترتیب ۱۰، ۱۰ و تهیه لایه نانولیفی مال ۱ انتخاب شد. غلظت مناسب پلیمر در محدوده ./۴- ا وزنی-حجمی در نظر گرفته شد و پس از قرارگیری روی همزن مغناطیسی به مدت ما ۱۲ در دمای محیط، الکتروریسی

شدند. برای بهدست آوردن آرایش یافتگی های مختلف الیاف در لایه از استوانه چرخان به عنوان جمع کننده استفاده شد. این استوانه قابلیت تغییر سرعت در محدوده m/s ۱۰-۰ را دارد. لازم است، غلظت محلول و سرعت جمع کننده طوری انتخاب شود که لایه های متفاوتی از جهت قطر و آرایش یافتگی الیاف تولید شود.

بررسي ساختار لايهها

ساختار نانوالیاف با میکروسکوپ الکترونی پویشی (SEM) مدل XL 30 ساخت شرکت Philips در ولتاژ VA ۱ بررسی شد. برای تهیه تصاویر SEM، ابتدا لایه نانوالیاف بهمدت ۲۰ ۱۲۰ به کمک جریان MA ۱۰ با طلا پوشش دهی شد. متوسط قطر الیاف با نرمافزار Image J و تخلخل الیاف با نرمافزار پردازش تصویر (IP.1) اندازه گیری شد. برای محاسبه تخلخل لایه نانولیفی از نسبت چگالی لایه نانولیفی و پلیمر (IP.1%) استفاده شد. برای به دست آوردن چگالی لایه به اندازه گیری وزن و ضخامت لایه نیاز است. درصد تخلخل لایه الکتروریسی شده از معادله (۱) محاسبه شد:

$$\varepsilon = \left(1 - \frac{\rho_{\text{scaffold}}}{\rho_{\text{material}}}\right) \times 100 \tag{1}$$

برای اندازه گیری ضخامت لایه با اعمال فشار یکسان بر نمونهها و قراردادن آنها بین دو سطح کاملاً صاف می توان ضخامت نمونهها را با استفاده از میکروسکوپ رقمی Dino-Lite ساخت تایوان بهدست آورد.

مدلهای ریاضی

در این پژوهش از روش سطح پاسخ (RSM) برای بهینهسازی و از شیوه ر رگرسیون بهمنظور مدلسازی و تعیین رابطه بین متغیرها استفاده شده است.

ر گرسیون چندمتغیری

هدف از بهدست آوردن رگرسیون، کسب بر آوردی برای میانگین متغیر پاسخ به ازای مقادیر معین ورودی است. رگرسیون خطی یک مدل از داده ها را به گونه ای که ضرایب مدل خطی هستند، برازش می کند. معمول ترین مدل رگرسیون خطی تناسب کوچک ترین مربعات است که از میان سایر مدل های خطی می تواند هر دو مدل خطی و چند جمله ای را برازش کند. مدل های رگرسیون خطی اغلب بر اساس ترکیبی از عامل های خطی، تداخلی و درجه دو مدل شده است. مدل عمومی رگرسیون را می توان از معادله (۲) نشان داد. در این رابطه y متغیر پاسخ است و توابع x متغیره ای پیش بینی کنند، هستند. خطاه ای

آزمایشی و عاملهای تنظیمپذیر نیز با ε مدل میشوند. رگرسیون، عاملهای مدل را با β تخمین میزند:

$$y = \beta_1 f_1(x) + \dots + \beta_p f_p(x) + \varepsilon \tag{(Y)}$$

هرگاه X برداری از متغیرهای پیش بینی کننده و Y برداری از m متغیر پاسخ باشد، مدل رگرسیون خطی چندمتغیری یک سامانه n*p از معادله (۳) حاصل می شود [۲۶،۲۷]:

$$\begin{pmatrix} \mathbf{y}_{1} \\ \cdot \\ \cdot \\ \mathbf{y}_{n} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \mathbf{f}_{1}(\mathbf{x}_{1}) \dots \mathbf{f}_{p}(\mathbf{x}_{n}) \\ \cdots \cdots \cdots \\ \mathbf{f}_{1}(\mathbf{x}_{n}) \dots \mathbf{f}_{p}(\mathbf{x}_{n}) \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \boldsymbol{\beta}_{1} \\ \cdot \\ \cdot \\ \boldsymbol{\beta}_{p} \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} \boldsymbol{\epsilon}_{1} \\ \cdot \\ \cdot \\ \boldsymbol{\epsilon}_{n} \end{pmatrix}$$
(7)

روش سطح پاسخ (RSM)

این روش برای پیداکردن رابطه بین عاملهای ورودی مختلف و متغیر پاسخ، همچنین تعیین مقادیر بهینه عاملها و پاسخ استفاده میشود. RSM بهطور گسترده در شرایطی استفاده میشود که عوامل ورودی بسیاری وجود دارد که میتواند یک یا چند متغیر پاسخ را تحت تأثیر قرار دهد. روش سطح پاسخ، از جمله روشهای بهینهسازی است که با استفاده از مجموعهای از شیوههای ریاضی و آماری مسائل را مدل میکند و نه تنها باعث میشود، اجراهای پرهزینه شبیهسازی کاهش یابد، بلکه روند طبیعی بهینهبودن فرایند را پیشبینی کرده و نشان خواهد داد که اغلب غیر خطی است. مدلهای چند جملهای با هر تعداد متغیر به صورت معادله (۴) عمومی سازی میشوند [۲۸،۲۹]:

$$y(x) = a_0 + \sum_{i=0}^{N} a_i x_i + \sum_{i< j}^{N} a_{ij} x_i x_j + \sum_{i=0}^{N} a_{ii} x_i^2 + \dots$$
(*)

در فرایند بهینهسازی RSM، ابتدا از روش هایی مانند Box-Behnken یا طرح مرکب مرکزی (central composite design, CCD) برای طراحی آزمایش استفاده می شود. سپس بهترین رگرسیون را برای مدل انتخاب میکنند، ویژگی طرح ارزیابی شده، خطوط تراز پاسخ و خطای معیار ایجاد شده و شرایط اجرای نیرومند پیدا می شود. در نهایت پاسخهای عددی چندگانه بهینه می شوند. یک راه آسان برای تخمین مدلی چندجملهای درجه یک استفاده از طرحهای عاملی یا عاملی بخش شده است که برای تعیین متغیر (های) ابتدایی کافی است که روی متغیر (های) پاسخ اثر دارند. پس از آنکه متغیرهای مهم شناسایی شدند، باید از طرحهای پیچیده تری مانند CCD برای مدل چندجملهای درجه سه و بالاتر مدل کرد. البته بررسی کفایت نیاز، طرح را با مدل های درجه سه و بالاتر مدل کرد. البته بررسی کفایت

مدل از نکته های مهمی است که باید حتماً مورد توجه قرار گیرد [۳۰–۲۸].

تحليل آماري

در این پژوهش برای تحلیل آماری نتایج روش تحلیل واریانس (ANOVA) دوطرفه در سطح اطمینان ./۹۵ نرمافزار آماری SPSS به کار گرفته شد و میانگین نتایج بهصورت ±رواداری گزارش شد.

نتايج و بحث

انتخاب لايه نانوليفي مناسب

با توجه به اینکه مشخصههای فیزیکی لایه الکتروریسی شده شامل تخلخل لایه، قطر، تخلخل و آرایشیافتگی الیاف، تحت تأثیر خواص و عاملهای اولیه شامل عاملهای الکتروریسی، شرایط ریسندگی و محلول هستند. طراحی آزمایش را بر اساس این عاملها باید انجام داد. عاملهای ولتاژ، فاصله ریسندگی و سرعت تغذیه محلول در مرحله انجام آزمایشهای اولیه، به گونهای بهینه شدند که الیاف یکنواخت، بدون دانه و با توزیع قطری مناسب تولید شود. این عاملها برای هر سطح از غلظت ثابت در نظر گرفته شد و ایجاد تغییرات در قطر الیاف فقط با تغییر در عامل غلظت انجام شد.

بر اساس نتایج تجربی در این پژوهش، سه عامل اصلی تعیین کننده خواص فيزيكي لايه نانوليفي شامل غلظت محلول، درصد رطوبت محیط و سرعت جمع کننده، بررسی شدند. ابتدا برای اطمینان از اثر عامل های اولیه بر خواص لایه، در سطوح مختلفی که امکان پذیر بود، نمونهها تولید شدند. سپس، سطوح مؤثر به گونهای انتخاب شد که تفاوت معنادار در خواص فیزیکی لایه مانند قطر و آرایشیافتگی الياف ايجاد كنند. غلظت در سه سطح ۲، ۳ و ٪۴ وزنی-حجمی، رطوبت در دو سطح ۳۰ و ٪۶۰ و سرعت خطی جمع کننده در سه سطح ۲/۴، ۲/۴ و ۴/۸ m/s در نظر گرفته شدند. با در نظرگرفتن تمام سطوح ممکن برای متغیرها (بهترتیب ۳، ۲ و ۳ سطح)، حداکثر آزمایشهای ممکن یعنی ۱۸ آزمایش باید انجام شود، در حالیکه روش طراحی Box-Behnken با اعمال این سطوح برای متغیرها انجام ۹ آزمایش را پیشنهاد میدهد. بنابراین طراحی موجود تمام نقاط پیشنهادی Box-Behnken را پوشش میدهد. بدین ترتیب با تغيير سه عامل اوليه مؤثر در فرايند الكتروريسي شامل غلظت محلول، رطوبت محيط ريسندگي و سرعت جمع کننده، ۱۸ ساختار متفاوت برای بررسی خواص این ساختارها شامل تخلخل لایه، قطر و تخلخل الياف توليد شد.

فاطمه زمانی و همکاران

خواص ساختاري لايههاي نانوليفي

ساختار ۱۸ نوع لایه نانولیفی الکتروریسی شده PLGA با تصاویر SEM بررسی و مقایسه شدند. تصاویر بیانگر وجود ۱۸ نوع ساختار مختلف است. بهعنوان نمونه شکل ۱ الیاف تولید شده با غلظت محلول ۲ و ٪۴ وزنی-حجمی را نشان می دهد. شکل ۱ (۵) تا (۵) تصاویر لایههای تولید شده در غلظت ٪۲ وزنی-حجمی و رطوبت ٪۰۰ و شکل ۱ (۵) تا (f) تصاویر لایه های تولید شده در غلظت ٪۴ وزنی-حجمی و رطوبت ٪۰۰ است که بهتر تیب در سرعتهای ۴/۰، ۲/۰ و حجمی و رطوبت ٪۰۰ است که بهتر تیب در سرعتهای ۴/۰، ۲/۰ و قطر و تخلخل لایه و می توان دریافت، با افزایش غلظت محلول، قطر الیاف افزایش یافته است. شکل ۲ نمودار میانگین قطری الیاف در لایه های مختلف را نشان می دهد. افزایش رطوبت نیز با افزایش تخلخل الیاف و در نتیجه نشان می دهد. افزایش رطوبت نیز با افزایش تخلخل الیاف و در نتیجه مشان می دهد. افزایش رطوبت نیز با افزایش تخلخل الیاف و در نتیجه مشان می دهد. افزایش رطوبت نیز با افزایش تخلخل الیاف و در نتیجه مشان می دهد. الیاف، باعث افزایش قطر الیاف شده است. نوع حلال و مستند. به دلیل اینکه در تولید الیاف از کاروفرم به عنوان حلال با فشار

بخار زیاد استفاده شده است، در نتیجه برخورد با پدیده جدایی فاز، وجود منافذ، تقریباً در تمام ساختارها (بهویژه نمونههایی که نسبت حلال به پلیمر در آنها بیشتر است) مشاهده می شود. در شرایطی که رطوبت محیط زیاد است، نیز بهدلیل مواجهه با پدیده اشکال تنفسی، عمق و اندازه این منافذ افزایش یافته است. شکل ۳ نمودار تخلخل الیاف در لایههای مختلف را نشان می دهد.

افزایش سرعت جمع کننده ساختار نامنظم الیاف در لایه را به ساختاری منظم و آرایشیافته تبدیل می کند. افزون بر آن، در سرعتهای مختلف با اثر همزمان یا جداگانه بر قطر و آرایشیافتگی الیاف، تخلخل لایه را نیز تحت تأثیر قرار می دهد. افزایش سرعت خطی جمع کننده تا هنگامی که بیش از سرعت خطی تولید الیاف نباشد، به افزایش نظمیافتگی الیاف منجر می شود. در محدودهای که این دو سرعت برابر شوند، الیاف کاملاً آرایشیافته خواهند بود و اگر بیشتر از این مقدار شود، به مرور به ایجاد کشش در الیاف و در نتیجه کاهش قطر آنها منجر می شود. نتایج بررسی تصاویر لایه نشان می دهد، سرعت کمینه، میانه و بیشینه جمع آوری الیاف

شکل ۱-ریزنگارهای SEM از لایه های نانولیفی تولید شده با: (a)، (b)، (a) غلظت محلول ۷/۰ ٪۲، رطوبت نسبی ٪۳۰ و سرعت جمع کننده به تر تیب ۴/۰، ۲/۴ و (b)، (c)، (d) غلظت محلول ۷/۰ ٪۲، رطوبت نسبی ٪۶۰ و سرعت جمع کننده به تر تیب ۴/۰، ۲/۴ و ۴/۰، (e)، (c) غلظت محلول ۱۰ kx. Fig. 1. SEM micrographs of the nanofibrous mats fabricated in (a), (b), (c) solution concentration of 2% w/v, relative humidity of 30% and the collection speed of 0.4, 2.4 and 4.8 m/s, respectively and (d), (e), (f) solution concentration of 4% w/v, relative humidity of 60% and the collection speed of 0.4, 2.4 and 4.8 m/s, respectively (magnification: 10kx). جدول ۱- مشخصههای فیزیکی لایههای نانولیفی تولیدشده در غلظت محلول w/v ٪۲.

Table 1. The physical properties of the nanofibrous mats fabricated in a solution concentration of 2%w/v.

		Physical properties		
	Electrospun nanofibrous mat	Fiber diameter (nm)	Fiber porosity (%)	Mat porosity (%)
		±Tol	±Tol	±Tol
1	Humidity 30%, Collection speed 0.4 m/s	1204±74.4	31±0.1	0.9715±0.00320
2	Humidity 30%, Collection speed 2.4 m/s	1041±60.0	13±0.0	0.9887±0.00110
3	Humidity 30%, Collection speed 4.8 m/s	904±41.2	3±0.0	0.9817±0.00087
4	Humidity 60%, Collection speed 0.4 m/s	1474±123.5	35±0.1	0.9839 ± 0.00208
5	Humidity 60%, Collection speed 2.4 m/s	1462±53.0	37±0.1	0.9853±0.00150
6	Humidity 60%, Collection speed 4.8 m/s	1069±37.8	10±0.0	0.9838±0.00109

تخمین هر یک از مشخصههای ساختاری لایه نانولیفی با عاملهای مستقل ورودی

بر اساس نتایج آزمایش های طراحی شده، اثر عامل های مستقل ورودی (شامل غلظت محلول، درصد رطوبت محیط ریسندگی و سرعت جمع کننده) و مشخصه های ساختاری لایه (شامل تخلخل لایه، قطر و تخلخل الیاف) بر یکدیگر با استفاده از روابط ریاضی بررسی شد و رابطه بین آن ها به طور جداگانه به دست آمد. در ابتدای کار هم بستگی عامل های مستقل ورودی با یکدیگر و با مشخصه های لایه الکتروریسی شده بررسی شد.

مدلهای خطی و غیرخطی مختلفی برای بهدست آوردن معادله بین هر یک از مشخصههای قطر و تخلخل با عاملهای مستقل ورودی، ارائه و بررسی شد. از میان معادلههای موجود سادهترین و بهترین معادله (با بیشترین ضریب تعیین) انتخاب شد. معادلههای (۵) تا (۷) معادلههای خطی قطر و غیرخطی تخلخل الیاف و تخلخل لایه نانولیفی را بهترتیب با ضرایب همبستگی ۹/۹، ۹/۹۰ و ۱۷/۰ نشان میدهند. نتایج برازش بین پاسخ مدلهای ارائهشده و مقدار قطر

Fig. 3. The fiber porosity of electrospun nanofibrous mats.

(۲/۰، ۲/۴ و ۲/۸ m/s) بهترتیب لایههایی با الیاف تصادفی، آرایشیافته و آرایشیافته با اندازه قطر کم تولید می کند. الیاف در حالت سوم بهدلیل اینکه تحت کشش قرار گرفتهاند، کمترین اندازه قطر را دارند. در مقایسه تصاویر شکل ۳ (۵)، (۵) و (۵)، مشاهده می شود، افزایش سرعت به کشیدگی تخلخل الیاف و بههم پیوستگی آنها منجر شده است، به طوری که در شکل ۳ (۵)، که کشیدگی الیاف نیز دیده می شود، تخلخل الیاف تقریباً حذف شده است. بدین ترتیب علت کاهش تخلخل لایه ها در شکل ۳ (۵)، نسبت به ۳ (۵) را می توان به کاهش قطر و کاهش تخلخل الیاف نسبت داد. شکل ۴ نمودار تخلخل لایه های مختلف را نشان می دهد. مقادیر زیاد تخلخل لایه ها (بیش از //۹) بیانگر ساختار بسیار متخلخل لایه های نانولیفی است.

Fig. 4. The porosity of electrospun nanofibrous mats.

الیاف، تخلخل الیاف و تخلخل لایه در شکل ۵ نشان داده شده است. C H و S بیانگر غلظت، رطوبت و سرعت جمعکننده هستند و محدوده هر یک بهترتیب w/v ٪۲-۲، ٪۶۰-۳۰ و ۴/۸ m/s-۴/۰ است. تمام مقادیر بهصورت بهنجارشده (normalized) وارد معادلهها شدهاند.

قطر الياف

همان طور که مشاهده می شود، قطر با ضریب تعیین بسیار زیادی بر اساس غلظت محلول، رطوبت محیط و سرعت جمع کننده مدل شده است و بیشترین هم بستگی را با غلظت محلول دارد. نتایج حاصل از تحلیل واریانس نیز مؤید این مطلب است (۰/۰۵ < p). با بررسی تصاویر SEM لایه ها، نیز دریافت می شود، بیشترین تغییر در قطر الیاف با تغییر غلظت محلول اتفاق می افتد، عامل مؤثر بعدی سرعت جمع کننده است که در بیشترین سرعت، به دلیل اعمال کشش روی لیف، کمترین قطر را حاصل می کند. رطوبت محیط نیز بدین دلیل که در ایجاد تخلخل الیاف و حجیم شدن آن ها مؤثر است، تا حدی به افزایش قطر الیاف منجر می شود.

Diameter = 0.53C + 0.14H - 0.48S + 0.33 (a)

تخلخل الياف

تخلخل الیاف، بهعنوان عامل اثرگذار بر فیزیک سطح در ابعاد نانو/ میکرومتری، با ضریب همبستگی بیش از ۰/۹۲ بر اساس عاملهای اولیه مدل شده است و بیشترین همبستگی را با سرعت جمعکننده و سپس با رطوبت محیط دارد (۰/۰۵ < p). افزایش سرعت جمعکننده به کشیدگی تخلخل الیاف و بههم پیوستگی آنها منجر شده به گونهای که در سرعت بیشینه جمعکننده، تخلخل الیاف بسیار کم است. با افزایش رطوبت محیط نیز به دلیل بر خورد با پدیده اشکال تنفسی،

عمق و اندازه منافذ الیاف افزایش مییابد. استفاده از حلال با فشار بخار زیاد بهدلیل ایجاد پدیده جدایی فاز، به ایجاد منافذ در ساختار الیاف منجر می شود. این پدیده در ساختارهایی بیشتر اتفاق می افتد که غلظت کمتری دارند.

فاطمه زمانی و همکاران

شکل ۵– تصویری از اجرای رگرسیون خطی بین پاسخ مدل و به ترتیب قطر الیاف، تخلخل الیاف و تخلخل لایه (تمام مقادیر بین ۱–و ۱ به نجار شده اند). Fig. 5. Image of performing a linear regression between the models response and the fibers diameter, fibers porosity and mat porosity, respectively (all values are normalized between -1 and 1).

فاطمه زمانی و همکاران

Fiber porosity = $-0.21C^2 - 0.41S^2 - 0.17C + 0.25H + 0.48S$ (9) + 0.17CS + 0.15

تخلخل لايه نانوليفي

تخلخل لایه، بهعنوان عامل اثرگذار بر فیزیک سطح در ابعاد میکرومتری بیشترین همبستگی را با غلظت محلول دارد. اندازه قطر الیاف (متأثر از غلظت محلول) بر مقدار فضای خالی ایجادشده در لایه اثر دارد. افزایش سرعت جمعکننده بهدلیل اثر همزمان بر آرایشیافتگی و تخلخل الیاف و در سرعتهای بیشتر با اثرگذاری بر اندازه قطر الیاف، تخلخل لایه را تحت تأثیر قرار میدهد. در یافتههای برخی پژوهشگران [۱۰،۱۱] تغییر اندازه قطر الیاف اثر چندانی بر تخلخل لایه نداشته است. در این باره توجه به دو نکته ضروری است: (۱) محدوده تغییر قطری در این پژوهشها متفاوت از پژوهش حاضر است. (۲) در این مقالهها آرایشیافتگی الیاف که بر چگونگی قرارگیری الیاف بر یکدیگر اثرگذار است، تغییری نکرده است. رطوبت زیاد نیز بدین دلیل که در تولید لیف متخلخل و حجیم مؤثر بوده بر ایجاد فضای خالی بین الیاف تا حدی اثرگذار است.

Mat porosity = $-0.33C^{2} + 0.32S^{2} - 0.16C + 0.12S + 0.21H.S + 0.96$ (V)

بهینهسازی تخلخل الیاف و تخلخل لایه نانولیفی بر اساس عاملهای مستقل ورودی

در نهایت با استفاده از روش سطح پاسخ (RSM)، دو مدل آماری برای بهینهسازی تخلخل الیاف و تخلخل لایه نانولیفی بر اساس عاملهای مستقل ورودی ارائه می شود. روش RSM، از جمله

روش های بهینهسازی است که با استفاده از مجموعهای از روش های ریاضی و آماری مسائل را مدل می کند. در فرایند بهینهسازی RSM، یس از طراحی آزمایش، با انجام رگرسیون رابطه بین عامل های اولیه و مقدار تخلخل الياف-تخلخل لايه نانوليفي بهدست ميآيد. در اين بخش روابط مختلفی شامل معادلههای خطی، تداخلی، درجه دو و معادله درجه دو کامل (شامل تمام معادله های پیشین) مدل سازی شد. در نهایت، مقادیر بهینه عاملهای اولیه برای دستیابی به بهترین مقدار تخلخل ليف و تخلخل لايه و نيز مقدار بهينه ياسخ بهدست آمد. از میان چهار مدل بررسی شده، مدل درجه ۲ کامل، بهدلیل داشتن کمترین خطای موجود بین مقادیر پیش بینی شده و مقادیر واقعی یا تجربي، بهعنوان بهترين مدل انتخاب شد. بر اساس مدل طراحي شده براي تخلخل ليف، مقادير بهينه عامل هاي اوليه براي غلظت محلول، درصد رطوبت محيط و سرعت جمع كننده بهترتيب عبارت از w/v /۲، /۴۵٪ و m/s و مقدار پاسخ بهینه پیش بینی شده نیز ۳۴۲/۰ بوده که بین مقادیر واقعی در دو نقطه ۲، ۳۰، ۲/۴ و ۲، ۶۰، ۲/۴ است و اختلاف کمی (٪۹–۲) از آنها دارد.

بر اساس مدل طراحی شده برای تخلخل لایه، مقادیر بهینه عامل های اولیه بهترتیب برای غلظت محلول، درصد رطوبت محیط و سرعت جمع کننده عبارت از w/v ./۳، ./۴۵ و ۲/۴ m/s است. مقدار پاسخ بهینه پیش بینی شده نیز ۹۸۹۹ است که دقیقاً با مقدار تجربی حاصل از دو نقطه ۳، ۲۰۴ ،۲۰۴ و ۲، ۶۰، ۲/۴ مطابقت دارد.

لایه نانولیفی معرفی شده در هر یک از این مدلها، بیشترین تخلخل را در لایه-الیاف ایجاد کرده است. شکلهای ۶ و ۷ بهترتیب نمودار مقدار تخلخل لیف و تخلخل لایه برحسب متغیرهای مستقل غلظت

شکل ۶- نمودار سطحی و سهبعدی تخلخل نانوالیاف برحسب سرعت خطی جمعکننده و غلظت محلول. Fig. 6. Surface and contour plots of nanofibers porosity vs solution concentration, linear speed of collector.

مجله علمی، علوم و تکنولوژی پلیمر، سال سیوپنجم، شماره ۲، خرداد-تیر ۱٤۰۱

شکل ۷- نمودار سطحی و سهبعدی تخلخل لایه نانولیفی برحسب سرعت خطی جمع کننده و غلظت محلول. Fig. 7. Surface and contour plots of nanofibrous mat porosity vs solution concentration and linear speed of collector.

مشخصه های فیزیکی لایه شامل تخلخل لایه، قطر و تخلخل الیاف با استفاده از روابط ریاضی بررسی شد. در بررسی روابط حاصل بین عامل های ورودی و مشخصه های ساختاری لایه می توان بیان داشت، غلظت محلول و سرعت جمع کننده بهترتیب مهمترین عامل های مؤثر بر قطر الياف و تخلخل لايه هستند. همچنين سرعت جمع كننده و رطوبت عامل هاي مؤثر بر تخلخل الياف هستند. سرعت جمع كننده نيز مؤثرترین عامل در ایجاد آرایش یافتگی الیاف در لایه نانولیفی است. در مهندسي مشخصه هاي فيزيكي لايه نانوليفي الكتروريسي شده از ميان سه عامل اثر گذار بر ساختار لایه، سرعت جمع کننده مؤثرتر از سایر عوامل تشخیص داده شد. زیرا، تغییر این عامل به تغییر زیادی در خواص ساختاري لايه نانوليفي شامل آرايش يافتگي، قطر، تخلخل ليف و تخلخل لايه منجر مي شود. در نهايت، با استفاده از روش RSM، مدل آماری برای پیش بینی و بهینهسازی مقدار تخلخل لایه و لیف ارائه شد. مقادیر بهینه عامل های اولیه بهتر تیب برای غلظت محلول، درصد رطوبت محيط و سرعت جمع كننده بر اساس مدل طراحي شده تخلخل لايه، عبارت از w/v ./۳/ ./۴۵ و ۲/۴ m/s و بر اساس مدل طراحي شده تخلخل ليف، عبارت از w/v .۲٪. w/v و m/s هستند. مقدار پاسخ بهينه پيش بيني شده بهتر تيب براي تخلخل لايه و تخلخل ليف نيز ۱۹۸۹ و ۱/۳۴۲ است که به ترتیب · و ٪۹-۲ اختلاف با مقادیر تجربی حاصل از این نقاط مشاهده می شود.

فاطمه زمانی و همکاران

محلول و سرعت جمع کننده را نشان میدهد. بر اساس نتایج حاصل از بررسی این مدلها تخلخل لیف در نقاط کمینه غلظت محلول (۳/۷ ٪۲) و سرعت جمع کننده (۳/۶ ۳/۶) بهینه شده در حالی که تخلخل لایه در نقاط میانی غلظت محلول (۳/۷ ٪۲) و سرعت جمع کننده (۲/۴ m/s) بهینه شده است. از آنجا که بر اساس نتایج هر دو مدل، نقطه بهینه بهدست آمده در همسایگی یکی از نقاط آزمایش شده پیشین است، به تولید نقطه بهینه برای اطمینان از صحت آن نیازی نیست. بدین ترتیب با طراحی این سامانه افزون بر اینکه مقادیر بهینه عامل های اولیه تعیین شد، مقدار تخلخل الیاف و لایه با در دست داشتن عامل های اولیه هنگام الکتروریسی نیز قابل پیش بینی است و لایه نانولیفی مدنظر را با تنظیم و هدایت عامل های اولیه می توان سفارش داد.

نتيجه گيري

در این پژوهش، سه عامل اصلی تعیینکننده خواص ساختاری لایه نانولیفی الکتروریسی شده شامل غلظت محلول، درصد رطوبت محیط و سرعت خطی جمعکننده، تعیین و بررسی شد. با استفاده از این سه عامل اولیه تنظیمپذیر، ۱۸ نوع لایه نانولیفی با مشخصه های فیزیکی متفاوت تولید شد. سپس اثر ترکیبی سه عامل مستقل ورودی بر

مراجع

 Mokhtari F., Salehi M., Zamani F., Hajiani F., Zeighami F., and Latifi M., Advances in Electrospinning, The Production and

Application of Nanofibres and Nanofibrous Structures, *Text. Prog.*, **48**, 119-219, 2016.

- Zamani F. and Hajiani F., Production and Application of Electrospun Nanofibrous Structures (Persian), Hazrat-e Masoumeh University, Iran, 2020.
- Kamoun E.A., Loutfy S.A., Hussein Y., and Kenawy R.S., Recent Advances in PVA-Polysaccharide Based Hydrogels and Electrospun Nanofibers in Biomedical Applications: A Review, *Int. J. Biolog. Macromol.*, 187, 755-768, 2021.
- Liu Y., Hao M., Chen Z., Liu L., Liu Y., Yang W., and Ramakrishna S., A Review on Recent Advances in Application of Electrospun Nanofiber Materials as Biosensors, *Curr. Opin. Biomed. Eng.*, 13, 174-189, 2020.
- Zamani F., Amani-Tehran M., and Farkhondehnia H., The Effect of Electrical Stimulation on Growth and Proliferation of Neural Cells Using Conductive Nanofibrous Scaffolds, *Iran. J. Polym. Sci. Technol. (Persian)*, **31**, 427-434, 2019.
- Wang J., Ye R., Wei Y., Wang H., Xu X., Zhang F., Qu J., Zuo B., and Zhang H., The Effects of Electrospun TSF Nanofiber Diameter and Alignment on Neuronal Differentiation of Human Embryonic Stem Cells, *J. Biomed. Mater. Res. Part A*, **100**, 632-645, 2012.
- Christopherson G.T., Song H., and Mao H-Q., The Influence of Fiber Diameter of Electrospun Substrates on Neural Stem Cell Differentiation and Proliferation, *Biomaterials*, **30**, 556-564, 2009.
- Zamani F., Latifi M., Amani-Tehran M., and Shokrgozar M.A., Effects of PLGA Nanofibrous Scaffolds Structure on Nerve Cell Directional Proliferation and Morphology, *Fiber Polym.*, 14, 568-702, 2013.
- Zamani F., Amani Tehran M., and Abbasi A., Fabrication of PCL Nanofbrous Scafold with Tuned Porosity for Neural Cell Culture, *Prog. Biomat.*, 10,151-160, 2021.
- Pham Q.P., Sharma U., and Mikos A.G., Electrospun Poly(εcaprolactone) Microfiber and Multilayer Nanofiber/Microfiber Scaffolds: Characterization of Scaffolds and Measurement of Cellular Infiltration, *Biomacromolecules*, 7, 2796-2805, 2006.
- Soliman S., Sant S., Traversa E., Nichol J.W., and Khademhosseini A., Effect of Packing Density and Diameter of Fibers in 3-D Electrospun Scaffolds on Spreading, Proliferation, and Migration of Human Umbilical Vein Endothelial Cells, *11 th International Conference on Advanced Materials*, Brazil, 20-25 September, 2009.
- 12. Chew S.Y. and Mi Ruifa., The Effect of the Alignment of Electrospun Fibrous Scaffolds on Schwann Cell Maturation,

Biomaterials, 29, 653-661, 2008.

- Meng Z.X., Wang Y.S., Ma C., Zheng W., Li L., and Zheng Y.F., Electrospinning of PLGA/Gelatin Randomly-Oriented and Aligned Nanofibers as Potential Scaffold in Tissue Engineering, *Mater. Sci. Eng.*, **30**, 1204, 2010.
- Lowery J.L., Datta N., and Rutledge G.C., Effect of Fiber Diameter, Pore Size and Seeding Method on Growth of Human Dermal Fibroblasts in Electrospun Poly(varepsiloncaprolactone) Fibrous Mats, *Biomaterials*, 3,1491-504, 2010.
- Ghasemi-Mobarakeh L., Semnani D., and Morshed M., A Novel Method for Porosity Measurement of Various Surface Layers of Nanofibers Mat Using Image Analysis for Tissue Engineering Applications, J. Appl. Poly. Sci., 106, 2536-2542, 2007.
- Rnjak-Kovacina J., Wise S., Li Z., Maitz K.M., P., Young C., Wang Y., and Weiss A., Tailoring the Porosity and Pore Size of Electrospun Synthetic Human Elastin Scaffolds for Dermal Tissue Engineering, *Biomaterials*, **32**, 6729-6736, 2011.
- Ahmadipourroudposht M., Fallahiarezoudar E., Mohd Yusof N., and Idris A., Application of Response Surface Methodology in Optimization of Electrospinning Process to Fabricate (Ferrofluid/Polyvinyl alcohol) Magnetic Nanofibers, *Mater. Sci. Eng., C*, **50**, 234-241, 2015.
- Ziabari M., Mottaghitalab V., and KhodaparastHaghi A., A New Approach for Optimization of Electrospunnanofiber Formation Process, *Korean J. Chem. Eng.*, 27, 340-354, 2010.
- Jean-Gilles R., Soscia D., Sequeira S., Melfi M., Gadre A., Castracane J., and Larsen M., Novel Modeling Approach to Generate a Polymeric Nanofiber Scaffold for Salivary Gland Cells, *J. Nanotechnol. Eng. Med.*,1, 031008, 2010. DOI:10.1115/1.4001744
- Gholipour A., Bahrami S.H., and Nouri M., Optimization of Chitosan-Polyvinylalcohol Electrospinning Process by Response Surface Methodology (RSM), *e-Polymers*, 035, 1-9, 2010.
- Gu S.Y., Ren J., and Vancso G.J., Process Optimization and Empirical Modeling for Electrospunpolyacrylonitrile (PAN) Nanofiber Precursor of Carbon Nanofibers, *Eur. Polym. J.*, 41, 2559-2568, 2005.
- Amiraliyan N., Nouri M., and Haghighat Kish M., Electrospinning of Silk Nanofibers. I. An Investigation of Nanofiber Morphology and Process Optimization Using Response Surface Methodology, *Fibers Polym.*, 10, 167-176, 2009.

مجله علمی، علوم و تکنولوژی پلیمر، سال سیوپنجم، شماره ۲، خرداد–تیر ۱٤۰۱

- فاطمه زمانی و همکاران
- Nasouri K., Mousavi Shoushtari A., and Mohaddes Mojtahedi M.R., Evaluation of Effective Electrospinning Parameters Controlling Polyvinylpyrrolidone Nanofibers Surface Morphology via Response Surface Methodology, *Fibers Polym.*, 16, 1941-1954, 2015.
- Bae J., Kim H., Park S., Kim K.S., and Choi H., Parametrization Study of Electrospun Nanofiber Including LiCl Using Response Surface Methodology (RSM) for Water Treatment Application, *Appl. Sci.*, **10**, 7295, 2020.
- 25. Dadras Chomachayi M., Solouk A., and Mirzadeh H., Mathematical Modeling of Electrospinning Process of Silk Fibroin/Gelatin Nanofibrous Mat: Comparison of the Accuracy of GMDH and RSM Models, *J. Ind. Text.*, **50**, 1-20, 2020.

- 26. Hicks Ch.R., *Fundamental Concept in the Design of Experiments*, Copyright by Holt, Rinehart and Winston, INC., 5th ed., 1999.
- 27. Grabill F.A. and Iyer H.K., Regression Analysis: Concepts and Applications, Duxbury, 1994.
- 28. Khuri A.I. and Cornell J.A., *Response Surfaces (Design and Analyses)*, 2nd ed., Marcel Dekker, 1996.
- Lu G.C., Jeng S.L., and Wang K., A Review of Statistical Methods for Quality Improvement and Control in Nanotechnology, J. Quality Technol., 41, 2009.
- Nuran B., *The Response Surface Methodology*, MSc Thesis in Applied Mathematics and Computer Science, Department of Mathematical Science, Indiana University South Bend, 2007.